

Magt. 15/1704 Vassa, Septemb. 9. 1844.

K513/1222.

Kedves baráton! kedélyes „nyitól levelezésed” ből még azt kellene hinned, hogy gazdag ember vagyok, miszán, a fejed, most csak a szegény egészséges. De a valóság erősen ráemelt fel e hiemből, mert dacára folyson sáros betegségemnek s egy sorok-gyuladéknak: „nem érek rá beteg lenni!” S gondoljaik közt alig vehetek időt, hogy stíves hajlamodert mit irasom bepeykeri ügyében saunisirap, a legkialisabb köpönerer mondjam. Hogy „emberre vinni” mikor sikeritend: miszán kereid közt van seljesen nyugodt vagyok az időben. Talán már majd haza kerülnek öfere ama „mékészek”, hogy megnézzék: mi van köpüben?...

Még mindig nem tudok dolgozni! Valahány szor apralombor ütök hogy azt segyem, mindig valami kínos remegés önt el s agyamban elmosódik minden remegje a gondolkodásnak. Azert er ide zart kölcsenény is egy rézibb delög; de mert másx nem isharak, küldöm, mert feverniük lapodnak egy parinyi fulgálasot sen. ni. Tozaddal kivésen mig valami jobbas adharok!

Lapod usöltbi feamának necrologja igen frooman harast neem! E' Kuskyx ismerem. S mindig nagyon nagyon sajnálvaam benne az iróx midön az erkölcsi emberek elvepsent! S bar sel.

jes az elvétel mérője melyben őt kárhosszár
nyomja: én szánom őt! s jól esem necrolo-
gusnak az, hogy legalább kinn + belőle a
sívadó jellesege! Mi kár volt őt elvezetie..
niunk!

Iszen véled kedves barátom! fogadok az
én legjobb kívánásonak s feresed ki séged
egén lelkeivel + fel is feres

igaz barátok
Tollhúzó

Handwritten header text, possibly a date or page number, including "1808" and "1809".

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a journal entry, written in a cursive script.

Second section of handwritten text, continuing the narrative or message.

Final section of handwritten text at the bottom of the page.

